

[Grünbaum.]

dimensioner i stedet for det system, vi har nu, hvor man kan nøjes med at gøre tingene op én gang om året.

Vi havde jo tidligere de månedlige redegørelser, som arbejdsgiverne skulle komme med, hvor de skulle oplyse om hver enkelt lønmodtagers forhold i den pågældende måned. Dem afskaffede vi fra 1. januar 1972, og det system, vi kører med nu, er et system, der bygger på en årsopgørelse, altså den for arbejdsgiverne simpelt hen letteste ordning. Hvis man ville tænke sig at gennemføre det her, ville det blive et papirbjerg af de helt uanede dimensioner, man skulle stille på benene. Skatteministeren har jo lige nævnt et tal, som jeg synes var meget interessant, og som man også kan finde i redegørelsen fra arbejdsgruppen, nemlig at indberetningerne fra arbejdsgiverne vil stige fra 2,5 mill. til 100 mill. Alene det skulle være nok til, at man siger: et sådant system skal vi ikke bevæge os ud i. Det vil i hvert fald ikke være til gavn for de små arbejdsgivere. Det har jo været et hovedargument, at så kunne man hjælpe de små. Det er helt forkert, for det er netop de små, der vil få det kæmpearbejde, som det her vil kræve.

I øjeblikket er det i virkeligheden meget let. Det er ikke kildeskatten, det er lønnen, og den skal jo beregnes af arbejdsgiverne i forvejen. Det er ikke noget ekstra arbejde, at han skal gøre lønnen op. Det skal han gøre hver uge eller måned, og så skal han tage et fradrag og beregne en procent. Efter de erfaringer, vi har, skulle det tage fra et halvt til ét minut at foretage denne beregning hos arbejdsgiveren, og jeg ved, at man ikke ved at gennemføre noget sådant her vil gavne netop de små. Jeg tror, det modsatte er tilfældet. Det er de små, der så først rigtig vil komme i klemme med kildeskatteopkrævningen.

Glistrup (FP):

Det er nedslående her i disse måneder at færdes på Christiansborg. Hver dag bringer en ny beretning om, at nu kommer samfundsøkonomien nærmere ved afgrunden, i kraft af at de to partier, som valget ulykkeligvis sidste år gav flertal tilsammen, nu har fundet på noget nyt til at nærme landet en større bureaukratisering, større statsdrift i enhver henseende, og derfor må man blive

mere og mere bekymret for, hvordan tingene vil udvikle sig.

Midt i al denne traurighed er det unægtelig varme kilder her ved kyndelmissetide at høre de to sidste taleres indlæg. Der er dog alligevel grænser for, hvor tåbelige socialiseringsbestrebelselser og bureaukratiseringer landets næststørste parti skal kunne lokke dette ting ud i. De kan ikke få socialdemokratiet med til at gå ud i den afsindighed. Derfor synes jeg, der i allerhøjeste grad er grund til at glæde sig over den modtagelse, som forslaget har fået, for det er jo virkelig socialistisk taktik, sådan som man har det i den allergroveste udformning. Først indsukret i begrundelsen med, at man vil hjælpe den lille mand med at klare hans problemer som begrundelse for, at vi skal have i tusindvis af flere bureaukrater og mere kontorarbejde, som systemet jo vil føre til.

Hvad går det her ud på? Jo, det går ud på, at når en mand har udført et stykke arbejde, man har f. eks. haft en student til hjælp på sit arkiv eller noget lignende, så kan man gøre op om fredagen, hvad han skal have i løn. Så siger man nu fra venstres, forslagsstillernes, side: du må ikke få din løn om fredagen, så du kan gå ud og danse med pigen om lørdagen. Nej, nu skal i stedet arbejdsgiveren finde en bank eller sparekasse, hvor han skal være tvangsindlagt som kunde, selv om han måske ud fra et liberalt syn synes, at han vil søreme ikke have noget med banker og sparekasser at gøre, men nu skal han altså være kunde sådan et sted. Så skal han om fredagen gå hen i banken og meddele en bunke forskellige oplysninger om CPR-nummer, CIR-nummer, og hvad man ellers kan finde på, og så skal banken om fredagen, hvis ellers man når at give alle oplysningerne, sende det hele af sted, før bankpersonalet tager hjem på weekend, og så kommer det frem til et eller andet mammutkildeskattedirektorat nr. 2, der bliver meget større end det, vi har i forvejen, om mandagen, og så regner man med, at de i løbet af mandagen får det hele behandlet og bliver klar til i deres postekspedition mandag eftermiddag at udsende 5 breve, 1 til arbejdsgiverens bank om, at nu skal den debitere det og det på arbejdsgiverens konto, som forhåbentlig ikke i mellemtiden er blevet overtrukket, fordi arbejdsgiveren i stedet for har holdt en glad week-